Tegorocznym Absolwentom
najlepsze życzenia składa Zarząd Stowarzyszenia

Absolwent

Nr 15
CZERWIEC
1999 r.

Kwartalnik Stowarzyszenia
Absolwentów Politechniki Poznańskiej

prof. dr hab. JERZY DEMBCZYŃSKI REKTOREM elektem POLITECHNIKI POZNAŃSKIEJ

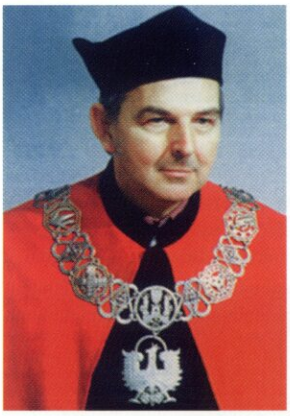

Kolegium Elektorów Politechniki Poznańskiej na zebraniach wyborczych w dniach 20 i 27 kwietnia 1999 roku wybrało władze rektorskie na kadencję 1999-2000 w następującym składzie: Rektor - prof. dr hab. Jerzy Dembczyński, Prorektor ds. Kształcenia - prof. dr hab. inż. Antoni Iskra, Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą - dr hab. inż. Anna Cysewska-Sobusiak, Prorektor ds. Organizacji i Rozwoju - prof. dr hab. Bogdan Maruszewski.

Jerzy Dembczyński urodził się w 1943 roku w Wolsztynie. Studia fizyczne odbył w latach 1961-1966 na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Doktoryzował się w 1974 roku na Uniwersytecie Gdańskim (promotorem jego pracy był doc. dr hab. Mieczysław Frąckowiak). Habilitował się w 1981 roku na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu. Tytuł profesora nadano Mu w 1989 roku. Jest autorem ponad 150 prac, w tym około 70 stanowią prace w naukowych czasopismach zagranicznych. Kierował Instytutem Fizyki PP, był prorektorem Politechniki Poznańskiej, jest pierwszym dziekanem Wydziału Fizyki Technicznej Politechniki Poznańskiej, pracował jako visiting professor w Instytucie Fizyki Stosowanej w Bonn (1981-1982 i 1990), w Centrum Badań Jądrowych w Karlsruhe (1982-1983) i na Uniwersytecie Wojskowym w Hamburgu (1991).

Profesor Dembczyński do Politechniki Poznańskiej trafił w 1966 roku w pierwszej grupie, którą przyjmował do pracy docent Mieczysław Frąckowiak. W 1975 roku otrzymał stypendium Humboldta, a w 1976 roku rozpoczął staż naukowy w Instytucie Fizyki Stosowanej w Bonn u profesora S. Penselina. W Bonn znalazł się w sześć miesięcy po odkryciu w tym ośrodku podwójnego rezonansu optyczno-radiowego na strumieniu atomowym, obserwowanego we fluorescencji indukowanej światłem lasera. Nawiązane wtedy kontakty okazały się bardzo trwałe, a ich wynikiem było utworzenie w Politechnice Poznańskiej pierwszego w kraju laboratorium spektroskopii laserowej, które w 1986 roku otworzył profesor W. Paul, prezydent Fundacji Humboldta, późniejszy laureat Nagrody Nobla (1989) i doktor honorowy Politechniki Poznańskiej (1990).

W 1992 roku profesor G. Werth, uczeń profesora W. Paula, zaprosił Profesora do interpretacji wyników superprecyzyjnego i pionierskiego eksperymentu w pułapce Paula. Tematy związane z eksperymentami w pułapce Paula są przedmiotem szczególnych zainteresowań Profesora. Zespół przez Niego kierowany zbudował w naszej Uczelni układ do spektroskopii w pułapce Paula i wykonał pierwsze badania z jonem prazeodymu, które są także pierwsze na świecie.

Profesor często podkreśla, że było i jest mu dane pracować z ludźmi, którzy chcieli coś stworzyć. „To wielkie szczęście i uśmiech losu. Największym motorem działania jest zespół ludzi, który stawia sobie ambitne cele i wspólnie pokonuje trudności."

Profesor Jerzy Dembczyński został wybrany jedenastym rektorem Politechniki Poznańskiej. Stowarzyszenie Absolwentów Politechniki Poznańskiej życzy jedenastemu rektorowi PP i jego najbliższym współpracownikom - prorektorom PP, by potrafili skupić wokół siebie najwartościowszych ludzi Uczelni, by dotykało Ich szczęście i uśmiech losu. (ZT)

Nawiązując do wcześniejszych publikacji dotyczących osiągnięć absolwentów PP, przedstawiamy dziś wybrane

SYLWETKI ABSOLWENTÓW

STANISŁAW TAMM

Studia na Wydziale Maszyn Roboczych i Pojazdów Politechniki Poznańskiej ukończył w 1984 roku uzyskując tytuł magistra inżyniera mechanika w specjalności samochody i ciągniki. Pochodzi z Wałcza, gdzie urodził się w 1960 r.

Pracę zawodową rozpoczął w Zakładach Rowerowych „Romet" jako technolog. Od 1986 roku do 1991 pracował w Kopalni Węgla Brunatnego „Konin" początkowo na stanowisku konstruktora, a następnie głównego specjalisty ds. restrukturyzacji kopalni. W tym okresie ukończył kurs pedagogiczny (1988 r.), kurs z zakresu konstrukcji i eksploatacji maszyn podstawowych na Politechnice Wrocławskiej (1989 r.), Studium Podyplomowe Ekonomiki Przedsiębiorstwa w Gospodarce Rynkowej na Akademii Ekonomicznej w Poznaniu (1990 r.).

W 1991 roku powołany na stanowisko Wicewojewody Konińskiego kierował strategią rozwoju gospodarczego województwa i przekształceniami własnościowymi oraz restrukturyzacją, a także infrastrukturą techniczną i komunikacją. Ponadto przewodniczył licznym radom i zespołom funkcjonującym w województwie. Ukończył organizowany przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu specjalistyczny kurs dla zarządców komisarycznych przedsiębiorstw i zdał egzamin kwalifikacyjny (1991 r.) oraz złożył przed komisją Ministerstwa Przekształceń Własnościowych egzamin państwowy dla kandydatów na członków Rad Nadzorczych w Spółkach Skarbu Państwa (1992 r.). W latach 1991-96 pełnił funkcję Przewodniczącego Rady Nadzorczej Agencji Rozwoju Regionalnego S.A. w Koninie.

W 1997 roku powołany na stanowisko Wojewody Konińskiego sprawował tę funkcję do końca 1998 r., nadzorując przygotowanie i wdrożenie reformy administracji publicznej i ochrony zdrowia w województwie, a także koordynował powstanie pierwszej wyższej szkoły zawodowej w Koninie. W marcu 1999 roku został powołany na stanowisko II Wicewojewody Wielkopolskiego. W Urzędzie Wojewódzkim nadzoruje sprawy finansów, gospodarki i integracji europejskiej, rolnictwa, obronność, a także m.in. Policję, i Straż Pożarną. (LG)

KARTY Z PRZESZŁOŚCI POL

WRÓĆMY PAMIĘCIĄ DO POCZĄTKÓW POLITECHNIKI POZNAŃSKIEJ, POZN

Dla poznańskiej uczelni technicznej przełomowy był rok 1955. Wtedy to, zarządzeniem Ministra Szkolnictwa Wyższego (z 3 IX 55), Szkoła Inżynierska w Poznaniu została przekształcona w Politechnikę Poznańską. Radość była ogromna, przeżywało ją całe środowisko Poznania, nie tylko związane z nauką. Było to spełnienie dążeń społeczności poznańskiej, rozpoczętych w XIX wieku.

Roman Kozak 1955-1962

Przyznanie Poznaniowi w 1955 roku prawa do zorganizowania uczelni technicznej szczebla akademickiego, to dopiero początek rozwijania tej instytucji, by nadać jej rangę odpowiadającą nazwie.

Nowy rok akademicki rozpoczął się 1 września 1955 roku. Pierwszym rektorem został prof. Roman Kozak, specjalista w zakresie konstrukcji budowlanych, prefabrykowanych, sprężonych i drewnianych. Prorektorami zostali: przedstawiciel nauk mechanicznych Bronisław Kiepuszewski, fizyk Alfons Zajączkowski oraz Jan Zaus, reprezentujący też kierunki budowlane.

Uczelnia przygotowała nową strukturę organizacyjną, którą Ministerstwo zatwierdziło w sierpniu 1956 roku. Zgodnie z nią Politechnika przejęła 4 wydziały z funkcjonujących już w szkole Inżynierskiej i wszystkie jednostki międzywydziałowe. Były nimi: Wydział Budowy Maszyn, Wydział Budownictwa, Wydział Elektryczny i Wydział Mechanizacji Rolnictwa. Jednostkami międzywydziałowymi były: Katedra Fizyki, Katedra Chemii Ogólnej, Biblioteka Główna, Studium Wojskowe, Katedra Podstaw Marksizmu i Leninizmu, Katedra Ekonomii Politycznej, Studium Wychowania Fizycznego oraz Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych. Wydziały miały swoich dziekanów w osobach: Kazimierza Kodyma (WBM), Wiktora Jankowskiego (WB), Stefana Seidla (WE), Jana Czarneckiego (na krótko), następnie Feliksa Tychowskiego (WMR). Prodziekanami byli: Marian Tutak i Franciszek Zeidler (WBM), Alfons Naszkiewicz i Bronisław Śmigaj (WB), Konrad Szukalski i Leonard Łada Czarnowski (WE), Florian Bogusławski (WMR). Rozmach i ambicje kierownictwa uczelni hamowała ciasnota pomieszczeń i ich rozproszenie na terenie miasta. Struktura organizacyjna wypracowana w pierwszym roku funkcjonowania Politechniki Poznańskiej, w głównych zarysach utrzymała się do roku 1967, największe jednak przekształcenia zaszły w 1970 roku.

Zbigniew Jasicki 1962-1969

Wiktor Jankowski 1969-1972 1983-1984

Bolesław Wojciechowicz 1972-1981

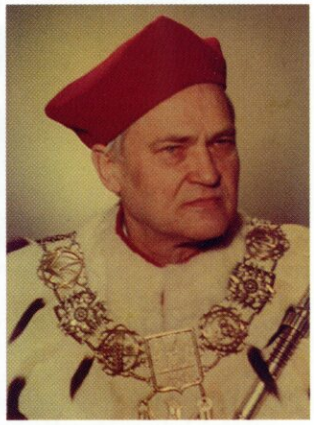

Edmund Tuliszka 1981-1982

SYLWETKI ABSOLWENTÓW

W miesiącu lutym br. rozstrzygnięta została V edycja plebiscytu Przeglądu Technicznego o tytuł ***Złotego Inżyniera '98****. Do tytułu pretendowało 50 kandydatów. Wśród 10 laureatów znalazło się 2 absolwentów naszej Uczelni. Są to:* ***Grzegorz FELLMANN*** *- Złoty Inżynier - dyrektor techniczny poznańskiego rejonu Polkomtel SA i* ***Edward NOWAK*** *- Srebrny Inżynier - wicedyrektor ds. technicznych WSM Krotoszyn SA. Warto przypomnieć, że również w poprzednich edycjach nasi absolwenci byli wyróżniani: w roku 1994 Krzysztof PIOTROWSKI dyrektor Stoczni Szczecińskiej i w roku 1995 Stefan GRYS dyrektor PPF „Akwawit" w Lesznie. A oto sylwetki wyróżnionych:*

GRZEGORZ FELLMANN Wydział Elektryczny Politechniki Poznańskiej ukończył - ze specjalnością telekomunikacja - w 1981 r., gdy wielu absolwentów emigrowało. Znalazł się w tej grupie i wyjechał do odległej Nowej Zelandii. W Nowej Zelandii przez 10 lat zdobywał doświadczenie telekomunikacyjne i inżynierskie, a także podwyższał swoje kwalifikacje, które od kilku lat wykorzystuje w polskich warunkach. Dzięki pracy zawodowej w dziale technicznym nowozelandzkiego operatora telekomunikacyjnego oraz przejściu długiego cyklu szkoleniowego zakończonego egzaminami, został wpisany do rejestru inżynierów praktykujących w Nowej Zelandii. Niedługo potem został przyjęty do prestiżowej organizacji inżynierskiej Institution of Professional Engineers of New Zealand. Fakt ten oznacza tam prestiż społeczny oraz zaufanie związane także z upoważnieniem do decydowania o wydawaniu pieniędzy publicznych. Będąc pracownikiem działu technicznego Regionu Wellington, pracował nad propozycjami zintegrowanych sieci prywatnych dla klientów strategicznych, systemami światłowodowymi dla biznesu oraz systemami transmisji danych dla dużych korporacji. Był także koordynatorem teletransmisyjnych projektów międzyregionalnych.

W 1991 r. postanowił wrócić do Polski - do Poznania. Przez kilka lat pracował w ALCATEL CIT Polska, gdzie był odpowiedzialny za realizację części teletransmisyjnej kontaktów między tą firmą a TP S.A. oraz MON. W 1995 r. G. Fellmannowi zaoferowano pracę dyrektora działu technicznego w firmie SPRINT RP Telekom na Górnym Śląsku, którą stworzono w celu budowy sieci telefonicznej i świadczenia usług w kilku miastach regionu. Po wycofaniu się tej firmy z przedsięwzięcia, otrzymał ofertę pracy w rozpoczynającej działalność spółce POLKOMTEL S.A.

TECHNIKI POZNAŃSKIEJ (4)

AJMY JEJ REKTORÓW I ZMIENIAJĄCĄ SIĘ STRUKTURĘ ORGANIZACYJNĄ

Początkowe zmiany dotyczyły katedr. W miejsce zlikwidowanego w 1954 roku Wydziału Architektury, powołano Katedry Budownictwa Wiejskiego oraz Urbanistyki i Planowania Przestrzennego przy Wydziale Budownictwa Lądowego, ale później, (w 1972 roku), rozwinęły się one w Oddział Architektury przy WBL. Więcej zmian organizacyjnych dotyczyło Wydziału Mechanizacji Rolnictwa, aż w roku 1967 zmienił się on w Wydział Maszyn Roboczych i Pojazdów. W następnym, 1968 roku, powstał Wydział Chemiczny. Zasadniczą zmianą w strukturze uczelni było wprowadzenie w 1970 roku systemu instytutowego. W miejsce dawnych 45 katedr uczelni, na każdym wydziale funkcjonowały odtąd dwa do trzech instytutów, obejmujących dwa do pięciu zakładów. Niektóre katedry międzywydziałowe również przekształciły się w instytuty, np. matematyki, fizyki oraz nauk ekonomicznych i społecznych. Łącznie w 1970 roku uczelnia miała 16 instytutów, 3 studia i kilka innych wyodrębnionych jednostek naukowo-dydaktycznych. Katedry zlikwidowano.

Zmiany w strukturze organizacyjnej to również powoływanie nowych instytutów, a przede wszystkim wydziałów. Ostatnim z powołanych wydziałów w historii Politechniki Poznańskiej, jest Wydział Fizyki Technicznej, funkcjonujący od 1 kwietnia 1997 roku. Inne Wydziały (poza Elektrycznym) zmieniały nazwy, co zwykle wynikało z ich rozszerzania się i rozwoju. W roku akademickim 1998/99 uczelnię stanowią: Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska; Wydział Budowy Maszyn i Zarządzania; Wydział Elektryczny; Wydział Fizyki Technicznej; Wydział Maszyn Roboczych i Pojazdów; Wydział Technologii Chemicznej. Jednostkami międzywydziałowymi są: Instytut Matematyki, Studium Języków Obcych, Studium Wychowania Fizycznego i Sportu oraz inne jak: Uczelniane Centrum Obliczeniowe, Biblioteka Główna, Zakład Graficzny, Zespół Działalności Gospodarczej. Nad sprawami funkcjonowania uczelni jako całości czuwa administracja uczelni. Dbałość o zdrowie pracowników, emerytów oraz studentów uczelni, zapewnia uczelniana Przychodnia Lekarska.

Władysława Dembecka

(ciąg dalszy w nr. 16)

Eugeniusz Mitkowski 1993-1999

Czesław Królikowski 1982-1983

Tadeusz Puchałka 1984-1985

Andrzej Ryżyński 1985-1990

Jarosław Stefaniak 1990-1993

Początkowo pracował w Warszawie, a w grudniu 1996 r. - jako dyrektor do spraw technicznych - objął region poznański. Stworzył młody zespół inżynierski, uruchomił centrale. Wspólnie z regionem warszawskim przygotował komplet wież pod instalacje sieci szkieletowej między Poznaniem a Warszawą. Lubi wycieczki górskie, interesuje się stroną prawną działalności operatorów telekomunikacyjnych.

EDWARD NOWAK

Ukończył studia w roku 1961 na Wydziale Maszyn Roboczych i Pojazdów. Zgodnie z tematem pracy dyplomowej (u prof. J. Czarneckiego) podjął pracę w ZNTK Poznań na wydziale napraw lokomotyw spalinowych. Później przez 4 lata szukał swego miejsca w Przedsiębiorstwach Mechanizacji Rolnictwa na ziemi lubuskiej, by w roku 1969 trafić do Wytwórni Sprzętu Mechanicznego w Krotoszynie. Tu wykorzystał swą wiedzę i talent. Był kierownikiem działu, głównym specjalistą i dyrektorem ds. inwestycji. Od 10 lat jest dyrektorem ds. technicznych. Jest współtwórcą dorobku i pozycji tego zakładu w polskim przemyśle. A jest on za rok 1998 niemały: 56. miejsce wśród polskich eksporterów do UE, 23. miejsce na liście „Lokomotywy Polskiego Przemysłu" i 1. miejsce „Złoty Wawrzyn" w kategorii „Motoryzacja" w rankingu „Gazety Bankowej".

WSM Krotoszyn SA jest największym w Polsce producentem tulei cylindrowych wysyłającym swe wyroby do ok. 60 firm motoryzacyjnych w 25 krajach świata. Produkcja eksportowa stanowi ponad 70% wartości sprzedaży. Odbiorcą produktów z Krotoszyna są największe motoryzacyjne firmy Europy m.in. Volvo, Scania, Mercedes, MAN, Deutz, Renault i DAF.

Inż. Nowak w swej pracy ogromną wagę przywiązuje do wdrażania coraz lepszych rozwiązań technologicznych i systemów jakościowych. WSM posiada już certyfikaty ISO 9001 i 9002, a w końcu roku 1998 zakończono proces certyfikacji na zgodność z międzynarodowymi normami branżowymi VDA 6.1 i DQS 9000.

Oprócz ogromnego zaangażowania w pracę zawodową E. Nowak znajduje również czas na działalność społeczną. Od wielu lat pełni funkcję prezesa klubu sportowego „Astra" w Krotoszynie, aktywnie działa w wielu organizacjach technicznych oraz, co nas najbardziej cieszy, w Stowarzyszeniu Absolwentów Politechniki Poznańskiej. (SO)

Uwaga: Redakcja gromadzi dane dotyczące karier absolwentów PP. Prosimy o nadsyłanie C.V., fotografii i innych materiałów.

XIV ZEBRANIE ZARZĄDU STOWARZYSZENIA W DNIU 22 MAJA 1999 ROKU

1. Zebranie otworzył i prowadził przewodniczący SAPP prof. Zb. Stein. Na wstępie poinformował o zgonie 3.05.99 r. członka założyciela Jana Chudzińskiego, absolwenta PWSBMiE. Jego pamięć uczczono minutą ciszy.
2. Przewodniczący Komisji Rewizyjnej B. Zastawny przedstawił protokół z kontroli dokumentacji finansowej i bilansu za rok 1998. Komisja nie wniosła uwag do prowadzonej dokumentacji i realizowanych przychodów i rozchodów. Zarząd w głosowaniu jawnym na wniosek komisji jednogłośnie przyjął sprawozdanie finansowe Stowarzyszenia za rok 1998.
3. L. Grodzicki przedstawił przygotowywany kolejny Nr 15 kwartalnika „Absolwent". Zwrócił się również z apelem do członków Zarządu o poszukiwanie firm mogących wspierać kwartalnik przez przystępowanie do Stowarzyszenia w charakterze członków wspierających i zamieszczanie reklam.
4. W II i III dekadzie czerwca odbędą się uroczystości absolutoryjne. Uzgodniono osoby, które w imieniu Stowarzyszenia wezmą w nich udział i przekażą absolwentom życzenia i informacje o naszej działalności.
5. Przewodniczący Zb. Stein przypomniał zebranym, że kończą się fundusze stypendium ufundowanego przed laty przez J. A. Goreckiego absolwenta PWSBMiE z roku 1933, który od 1955 roku zamieszkiwał w USA. Podkreślił wagę inicjatywy B. Zastawnego - w nawiązaniu do uchwały Zjazdu z 1995 roku. B. Zastawny przedstawił założenia organizacyjno-programowe Funduszu Stypendialnego oraz jego uwarunkowania legislacyjne. Zakłada się, że Fundusz byłby wsparciem dla studentów, absolwentów i młodych pracowników naukowych. Pierwotne środki finansowe pochodziłyby z darowizn od osób fizycznych i prawnych, natomiast wtórne z częściowego lub całkowitego ich zwrotu oraz oprocentowania wkładów finansowych.

   Funduszem zarządzałaby Kapituła wybrana spośród darczyńców na czele której stałby Przewodniczący SAPP. W skład Kapituły wchodziłby również Rektor PP lub osoba przez niego desygnowana.

   W dyskusji zabrali głos L. Frąckowiak, L. Grodzicki, Z. Tomaszewski, M. Bień i W. Lutomski. Ustalono, że pomysł wymaga opracowania szeregu szczegółów.

   Zarząd powołał zespół pod przewodnictwem B. Zastawnego celem przygotowania dokumentów umożliwiających powołanie Funduszu Stypendialnego przy SAPP.
6. Następne zebranie Zarządu postanowiono zwołać w dniu 4 września 1999 roku.

(SO)

WYDAWCA: Stowarzyszenie Absolwentów Politechniki Poznańskiej
REDAGUJE ZESPÓŁ: Marian Bień, Lech Grodzicki (redaktor naczelny), Stanisław Olejniczak, Zbigniew Tomaszewski
NAKŁAD: 2 500 egzemplarzy
ADRES REDAKCJI: 60-965 Poznań, pl. M. Skłodowskiej-Curie 5, tel. 0-61/831-32-02, tel. grzeczn. 0-61/851-95-05 (A. I. „Terra")
KONTO: PKO BP III/O Poznań 10204043-15020-270-1
Redakcja nie odpowiada za treść ogłoszeń.
Nie zamówionych materiałów nie zwracamy, zastrzegamy sobie możliwość zmian redakcyjnych w materiałach nadesłanych. Egzemplarz bezpłatny.